

JÁSZAPÁTI ÉS VIDEKE.

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Megjelenik minden szombaton.	Nyilttér soronként 40 fill. Kéziratokat vissza nem adunk.
Egész évre	8 kor,		
Fél évre	4 "		
Negyed évre	2 "	<p> Egyes szám ára 20 fill.</p>	

Az ipar hazánkban.

Magyarország őstermelő ország. A földművelés és állattenyésztés azok a foglalkozások, melyek a magyar népnek a legrégebb időktől fogva a főkereset forrását képezték. Ennek az oka egyrészt a magyarok belső természetében keresendő, másrészt pedig hazánk talajának földművelésre kiváló alkalmatosságában rejlik, magyarnak a föld az élete, a mindene. A szegény magyar főként nem pénzre vágyakozik, földet kíván magának. A magyar emberről ha jót akar mondani az ismerőse, azt mondja róla, hogy jógazda. Egy faluban csak egy cipész, egy szabó, egy kovács, egy bognár, szóval minden iparnak többnyire csak egy képviselője lakik, a többje pedig mind a földműveléssel foglalkozik. S nem hasztalan, mert a mi hazánk talaja sosem volt hálátlan azok iránt, a kik vele foglalkoztak, akik azt gondozták. Az elvetett mag, szorgalmas munkával párosulva mindig meghozta a maga

kamatját és a magyar gazdának, mindig meg volt a téli kenyere abból a mit nyáron gyűjtött.

A földművelésnek pedig mindegy természetes folyamánya az állattenyésztés. Mert a földműveléséhez állat kell, a szántás tavasszal a házi állat közreműködésével történik: a termés behordásához állat kell, a cséplés a ló dolga: a gabonát be kell hordani a vásárba, vagy a malomba és ezt is csak az állat végzi. — Szóval a földművelés magyar egyuttal állat tartó is. —

Az ipar azonban annál kevésbé volt fölkarolva a magyarok között. — Iparunk elhanyagoltatott, nem vette be azt soha a magyar ember természetét. Pedig ha elgondoljuk, hogy mily nagy fontossága volna az ipar üzésének hazánkban különösen, akkor látjuk csak igazán ezen elhanyagoltságának szomorú jelentőségét. — Eltekintve attól, hogy a kézművesek serege mindenütt és így hazánkban is a legnagyobb jelentőségű, mert hiszen

ruhára, csizmára mindenkinek szüksége van, csak különösen a gyáriparra, a vasiparra, az acéliparra akarunk kiterjeszkedni. A földművelés minden eszköze a kaszától az ekéig mind ezen iparok termékei, Ezek az eszközök pedig óriási keletűek nálunk, a mi természetes, mert földművelő nép vagyunk. Már pedig ezeket az eszközöket mind külföldről hozzák be. A fővárosban épp úgy, mint a vidék városaiban a külföld gyárainak raktárai találhatóak föl, ezek árasztják el hazánkat a külföld gyáriparának termékeivel és viszik ki a sok pénzt hazánkból.

Pedig ezeknek gyártása Magyarországon szintén keresztül vihető volna. A magyar hegyek az anyagot bőven szolgáltatnák. Csakhogy a magyarnak a véreben van már az a gondolat, hogy csak az a jó ami külföldi. Bizalmatlan a hazai termékekkel szemben. Éz ez a bizalmatlanság öli meg a magyar ipart. — Ez pedig egyik főoka azoknak a rossz anyagi viszonyoknak, melyek nálunk uralkodnak.

T Á R G Z A .

Ipoly Klárka.

Olyan „gyerekszeralem“ volt ez is. A tánczórán kezdődött, mint minden valamirevaló bakfis-lírt. Ipoly Klárka tizenhat éves aranyhaju, bohó kis baba volt, „Ó“ pedig huszonhat éves csinos, barna fiu. A lányka a felsőbb leányiskola hatodik osztályába járt és addig könyörgött a mamájának, hivatkozva korára (?), hogy ő már „nagy leány“ míg a mama, aki gyöngé volt, mint minden édes anya, engedett és Klári is eljárhatott a táncziskolába. Az első tánczórán Klárka bizony nem valami fényesen mulatott. A barátnői két három évvel idősebbek voltak nálánál, csupa „nagyleány“, ő meg szegényke rövidruhás, igénytelen kis bakfis — a többiek már megfordultak a „társaság“-ban, értettek a flirteléshez, tudtak bánni a fiatal emberekkel, a szecsessziós modoru iskolának voltak hívei, a ruháikat szalonban készítették — Klárikának ez volt az első szereplése, egyenesen a gyermekszobából a bálterembe, gimnazistáknál nagyobb urakat eddig nem ismert, minden bókra elpirult, tánczközben a holnapi algebra-óra gondolt és egyszerű matröz-bluzban járt.

Ilyen volt Klárka, mikor Jeney Zoltánt megismerte, a második tánczóra már kedélyesebb volt. Jeney éles szeme rögtön felfedezte, hogy a nagy leányok között ez a kis leány a legkedvesebb, mert még naiv és tapasztalatlan. Bemutatkozott és fölkerete egy fordulóra. Klári bájos kis babaarcza belepirult a nagy meglepetésbe és szöke czopfja csak úgy libegett tánczközben. Jeney Zoltán kedves, okos — és ami Klárka szemében igen jó ajánló levél — csinos és — barna fiu volt. Oh! mert Klárka rajongott a barnákért, sőt, mint nekem egyszer megvallotta, Jeney Zoltánt csak barnának képzelheti el, mine én komoly arcczal azt állítottam, hogy a bakfisok hőse zsemlyeszöke volt ekkor a kis bohó leány sirva fakadt. Jeney Zoltán tehát igen alkalmas időben tűnt fel a láthatáron, Klárikánál éppen akkor állt zenithjén a „barna“ kultusz A mamák roppant irigykedtek és folyton csipkedték ártatlan megjegyzéseikkel Klárka mamáját; Jeney volt az egyetlen valamire való alak s azt is elcsipte a nagy leányok elől ez a kis csitri. A barátnők az irigységtől sápkórba estek, közben telt az idő, már egy hónapja tánczoltak — Klárka piros selyem-bluzt, majdnem hosszú szoknyát és Cleó-frizurát viselt Klári és Zoltán folyton együtt tánczoltak; a fiu nagyon szerelmes volt a lányba. A kis lány? maga se tudta, hányadán van. Tény azonban az, hogy a

szerelem nem okozott neki álmatlan éjszakát míg ellenen a sok nehéz egyenlett — igen. Elérkezett a próbabál nagy napja. A mamák és lányok lázás izgatottsággal tárgyalták a toilette-kérdést; Klárka egyszerű fehér batizt ruhát kapott erre az alkalomra és sirva nevetve borult a „nagy nap“ reggelén a dívánra és össze-vissza csokolta a hófehérhábos első hosszú ruhát. Estefelé gyönyörű rózsákat küldött neki Jeney Zoltán. A bál fényesen sikerült, Zoltánnal tánczolta a második négyest és a souper alatt a mamák és leányok kétségbeesett irigykedése között felköszöntötték a bálkirálynőt, a ki nem volt más, mint — Ipoly Klárka.

Elmult a társaság; a mulatós fiuk és leányok tennis-parthiet szerveztek. Klárka megnyult, megkomolyodott és — megszüpült. Udvarlója annyi volt, mint csillag az égen, a leghűségesebb, legkedvesebb mégis csak az „első ideál“ maradt, a — Zoltán

A „kedves“ társaság suttogni kezdett, — ni, hogy udvarol Jeney a kis Ipoly Klárikának, vajjon mikor lesz már az eljegyzés?

A hova csak mentek, a kivel csak beszéltek, mindenütt kétértelmű beszéddel, irigy vagy gunyos mosolylyal fogadták őket. Már nyár felé járt az idő, a társaság széteszlott ki fürdőbe, ki falura viszontlátásra öszszel!

Csak utóbbi időben, mióta az ipar az uralkodó planéta Európában, mióta az ipari eszközök, gépek stb. tökéletesbedése, egyszerűbbé, használhatóbbá válása által az ipar mind nagyobb tért hódított magának, csak azóta kezd nálunk is a gyáripar fejlődésnek indulni emelkednek lassankint gyárak, műhelyek, melyekben hazai cikkek készülnek, de a magyar ipar még a fejlődés kezdetleges stadiumában van, mert még nincs meg a kellő támogatása.

Még mindig él a bizalmatlanság a magyar iparcikkek iránt, még mindig jobbnak tartják a külföld iparcikkeit a hazai ipartermékekénél. — De talán igazuk van talán a külföld gyáripara tökéletesebbet érnel, mint a miénk. De hisz ez szinte természetes. A külföld már a legrégebb időktől fogva foglalkozik az iparral, fejleszté, tökéletesíti azt és így természetesen tökéletesebb termékeket produkál, mint a fejletlen, a kezdetleges magyar ipar. De ha csak ezt a szempontot tűzük ki magunk elé, ha a magyar termékeket nem vesszük, akkor az soha nem válhatik elég jóvá, mert nincs meg hozzá a kellő támogatás. A jövőre való tekintettel áldoznunk kell az iparfejlesztésére, bizalommal és buzgó partolással kell arra törekednünk, hogy az ipar tökéletesedjék, hogy a külföld iparával mielőbb kiállhassuk a versenyt. A fogyasztók támogatása az a tőke, mely az ipar virágzásában hozza meg kamatát.

H I R E K.

Halálozás. Özv. Kovács Károlyné f. hó 18-án d. e. 11 órakor rövid

Klárka visszajött mamájával a fürdőből és újra megjelent a tennispályáján. Zoltán szinte elképedt, amikor a csodaszép leányt meglátta. Hiszen ez nem is előny, ez egy aranyhaju tündér!

Ki tudja, mi lehet az oka? Zoltán napról-napra hidegebben bánt a kis lánnyal, alig beszélt vele és ha „le is ereszkedett” hozzá és kitüntette magas megszólításával, akkor is csak sértő szót intézett hozzá. Rosz társaságba keveredett a fiú . . . csinos arca, megnyerő modora révén mindenütt szívesen látott vendég volt, a sok szép asszony szívesen udvaroltatott magának tőle, a fess, csinos fiút kész-örömmel befogta diadalszekerébe bármely ünnepelt „beauty.” Most épp a szép Réthátnéval flirtelt nagyban . . .

A sok siker önhitté, gőgössé tette a fiút és éreztetni akarta a fölényét Klárikával szemben is. Klárka eleinte szelid elnézéssel tűrte Jeney bántó viselkedését, azt hitte, muló szeszély az egész. Ám nem úgy volt. Jeney mind jobban elmérgesítette már eddig is sértő magaviseletét; tánczestélyekben vagy teljesen ignorálta a kis leányt, vagy pedig beszélgetett vele — csak azért, hogy sértegethesse. Az úr mindikább tágult közöttük.

. . . Nagyon csodálkozott mindenki, hogy Jeney nem törődik már Klárikával. Sok leány diadalmasan jött haza a déli korszórról és mesélte boldogan a mamájának: „Láttam Jeneyt Réthátnéval a Váczi-utcában!” — A mamák csóválták a fejüket — különös, pedig komolyan indult a dolog, azt hitte volna az ember, hogy — . . . A kedélyek

szenvedés után jobblétre szenderült, temetése f. hó 20-án d. u. 2 órakor nagyszámu közönség részvétele mellett ment végbe. Hozzá tartozói a következő gyászjelentést adták ki: Kovács Irénke férj. Szvitek Ferenczné, Kovács Terézia férj. Himmel Antalné a maguk, férjeik és a kiterjedt rokonság nevében fájdalomtól megtörtén jelentik a legjobb anya, anyós és rokon özv. Kovács Károlyné szül. Kiss Krisztinának élete 52 évében rövid szenvedés után folyó hó 18-án d. e. 11 órakor az Urban történt esendes elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 20-án d. u. 2 órakor fognak a gyászszobából az ev. ref. vallás szer-tartása szerint tartandó ima után a helybeli sirkertben örök nyugalomra tetetni. Jászapáti 1903 évi február hó 18-án. Aldás I-gyen porai fö-lött!

Gyászír. Csetneki Remenyik József földbirtokos megyebizottsági tag takarékpénztári igazgató és a hevesi tűzoltó egylet elnöke február 15-én életének 65 évében elhunyt Hevesen.

Adófizetési statisztika. Az elmúlt 1902 év folyamán Jászapáti község-pénztárába az adózó közönség által befizetett: állami adó 83274 kor. 97 f. utadó 13046 kor. 52 fill. haddij 3045 kor. 14 fill. tiszántér 6988 kor. 43 f. és 43258 kor. 75 fillér pótdadó: összesen 152613 korona 81 fillér.

Vasut. F. hó 14-én szombaton a vmegeye rendkívüli közgyűlésén nyert elintéztést a jászapáti és vámosgyörki vasut. Nevezetesen a keresk. minisz-ter a pénzügy miniszterrel egyértőleg nem hagyta jóvá Jászdósa községnek a jászapáti-vámosgyörki vasuthoz meg-szavazott hozzájárulását, mivel az a

lassan megnyugodtak . . . A „society” hivatalosan tudomásul vette, hogy a flirtnek vége szakadt . . .

. . . Két év mulva találkoztak ismét az athléta bálon. Ekkor már a szép Ipoly Klára a főváros legünnepeltebb szépsége — körülrajongott, beczéztet kedvencz volt Jeney Zoltán megdöbbsent a ragyogó, bájos jelenség láttára. Klárka halvány rózsaszín ruhájában, aranyos hajával olyan volt, mint a megtestesült Tavasz. Jeney egy oszlop mögött éber figyelemmel kísérte a leányt. — Mily édes ez a Klárka! Csak őt szeretem, csak őt. Ő lesz az én párom az egész életem keresztül az Uristen is egymásnak teremtet benünket! — Észrevette, hogy huszártis t daliás barna fiú föltűnően sokat foglalkozik Klárikával. — Hogy is mer valaki az ő menyasszonyával (gondolatban már annak tekintette) ennyire udvarolni? — Klárka leül a mamája mellé, a huszártiszt pedig legyezi s közben, úgy látszik, igen kedves dolgokat suttog a kis leány fülebe. — Ez már mégis csak sok . . . Jeney az ő ismeretes „hódító” mosolyával Klárka elé járul. — Klárka, édes, a második négyest kérem, együtt tánczoljuk, úgy, mint akkor . . .

Ipoly Klára elpirul és zavartan szól:

— A második négyesem már nem szabad, azt a . . . Igaz, még nem is mutatam be az urakat egymásnak — Jeney Zoltán, régi, jó ösmerősöm és — Baracs László huszárhadnagy — a vőlegényem!

Davidovits Margit

község terheit annyira emelné, hogy adója 20%-al emelkednék s ez által a község adózó képességét csökkentené.

Az urinők társasvacsorája. Szolnokon f. hó 7-én a megyeház nagytermében tartott táncmultság összes bevétele volt 2862 kor. 92 f. kiadása 1534 kor. 32 f. A tiszta jövedelem tehát 1328 kor. 60 fillér volt, mely összeget a rendezőség fele részben a szegény tanulókat segélyező egyesületnek, felerészben a szolnoki ev. ref. egyháznak adományozta. — Ezen nem-cselekedet önmagában leli leg-szebb dicséretét

Műkedvelői szini előadás. A jász-telki műkedvelő ifjuság f. évi febr. hó 22-én a vereshaju czimű 3 felvonásos népsziműt adja elő.

Vivó klub. Mint értesülünk Jászapáti egy vivó-klub alakult, melynek tagjai a társadalom előkelő tagjaiból jött össze.

Farsangi vacsora. F. hó 18-án szerdán egy igen sikerült társas vacsorát rendezett az uri kaszinó vezetősége, körülbelül 60-an lehettek jelen s felköszöntőkben sem volt hiány.

Vásárok. Jászárokszálláson f. hó 21-én, Jákóhalmán márczius 1-én Kálban márczius 2-án

Gyilkosság. Jászberény városát egy re- tentő bűntény tartja izgalomban, mely 15-ére vasárnapra viradóra egy jberényi tanyan játszódtott le. Az iszonyu véres családi drámának egy ártatlan nő, családanya Marinka Tóth Istvánné és 17 éves fia esett áldozatul kiket Marinka Tóth Pál megütködött gyilkos vad kegyetlenséggel mészárolt le. A többi kiszemelt áldozatok a sors különös gondviselése által menekültek meg, mert a vérszomjas gyilkos további merénylete a testvérén Marinka Tóth Istvánon elkövetett gyilkossági kísérlet alkalmából meghusult. A gyilkos most börtönben ül, véres tettét és annak előlegesen történt elhatározását a maga iszonyatoságában bevalotta.

Zeneestély. Az uri kaszinó zenees-télye f. hó 19-én csütörtökön megtar-tatott nagyszámu s előkelő közönség jelenlétében Rác Barna híres szólista zenekarának élvezetes zenéje mellett.

Közgyűlés. Jászapáti községi képviselőtestületnek a közgyűlése f. hó 21-én szombaton tartatik meg.

Tánczestély. A helybeli uri kaszinó ifjusága f. hó 14-én szombaton egy igen sikerült tea estélyel egybekötött tánczestélyt rendezett, a melyen részt vettek, asszonyok: Horváth Lajosné, Pethes Pálné, özv. Szmethanovics Gusztávné, dr. Fridvalszky Jánosné, Bódogh Zsigmondné, Khindl Gyuláné, Hubai Kálmánné, dr. Khindl Barnáné, Kilián Endréné, özv. Imrik Beláné, és Mizsey Józsefné. Leányok: Horváth Mariska, Pethes Böske, Horváth Margitka, Bihari Jolánka, Dobó Etuska, Mizsei Margit és még számosan vidékről.

Negyedmillió kártérítési per szerzői jog megsértéséért. Még a kilenczvenes évek elején történt, hogy a szakkörökben jól ismert Leopold-féle czimtar ötödik kiadása megjelent a Pallas irodalmi és nyomda r. t. nyomtatásában. A mű kiadói jogát is a szer-

kesztő Leopold Miksa tartotta fenn magának. Az ötödik kiadás 5000 példányban nyomtatott és a következő címmel jelent meg: „Adressen Schema von Oesterreich — Ungarn seinen Nebenländern von dem Auslande. 5. te Auflage für die Jahre 1892—1894.“ Egy-egy példány ára 30 korona volt. A mű kinyomtatása után nemsokára a mű szerkesztője, Leopold Miksa meghalt; ekkor a Pallasnál még a munkának vagy 3700 példánya volt kinyomtatva, de még be nem kötött ivekben. A Pallas részvénytársaságnak élén akkor még Gerő Lajos igazgató állott, ki több rendbeli visszaélése miatt kénytelen volt azóta ismeretlen helyre távozni. Ez a Gerő Lajos akkor fogta magát és egy kezei közt lévő váltó alapján az elhalt Leopold Miksa örökösait 6000 korona erejéig perrel támadta meg. Az örökösök a váltóperben védekezésük dacára is elmarasztaltattak, mire Gerő Lajos lefoglaltatta magának a kinyomtatott ivekben lévő 3700 példány címtárt és bírói árverésen eladatta. Az árverésen a példányokat Szilágyi Béla budapesti könyvkereskedő vette meg körülbelül 4000 koronáért, ki azokat nyomban tovább adta Halm és Goldmann bécsi könyvkereskedő cégnek, ez pedig szintén nyomban átadta ismét a Pallasnak. A Pallasnak akkori igazgatója, Gerő Lajos ekkor a régi címlap helyett a következő új címlapot nyomtatatta a műre: „Neuestes Adressen Schema von Oesterreich — Ungarn mit dem Auslande. Zweite Ausgabe der 5-ten verbesserten und bedeutend vermehrten Auflage für die Jahre 1897—1900. Herausgeber Max Leopold.“ Ezen valótlanúságot tartalmazó címlappal azután a példányokat — két kötetbe kötve — forgalomba hozták. Erre a szerző örökösai, óvas alakjában az összes napilapokban fegyelmessé tették a közönséget a hamisítványra és ügyvédjük Dr. Hajós Jenő útján a törvényszéknél Szilágyi Béla és a Pallas ellen a szerzői jog bitorlásának megállapítása és kártérítés iránt keresetet indítottak és kárukat 259,500 koronában számították fel. A törvényszék és a kir. Tábla elutasították a keresetet, mert a szerzői jogi szakértő bizottság véleménye szerint a szerzői jog bitorlásának ténye ez esetben nem állapítható meg. Fellebbezés folytán az ügy a Curiahoz került, a mely elfogadta felperes kéréseinek helyességét és a szerzői jogi szakértő bizottság véleménye ellenére megállapította a szerzői jog megsértésének tényét, feloldotta úgy a törvényszék, mint a Tábla ítéletét s utasította a törvényszéket, hogy felperesek tanúilag: ssa ki és állapítsa meg a kártérítési összeg nagyságát. A törvényszéknél Dr. Tholt bíró előtt volt az érdekes ügyben a tanúhallgatás a múlt hó végén, melyen a felperesek ügyvédjei, Dr. Hajós Jenő és a Pallas társaság ügyvédje, Dr. Sebes József jelelték meg. A heidézett tanúk közül többen azonban nem jelentek meg és így ezeknek kihallgatása végett a bíró a legközelebbi napokban új határidőt tűz ki. Ugy jogász, mint könyvkiadói körökben élénk érdeklődéssel várják a nagyszabású kártérítési per kimenetelét.

Köszönet. Folyó hó 7-én e cím alatt megjelent közlemény irójának Ernst Frigyes állomási főnök ur köszönetét fejezi ki, egyúttal felkéri a n. é. közönséget, hogy az illető felfedezésében neki segédkezzenek.

Március 15-iki ünnepély. A helybeli iparos olvasókör Tóth Andor vezetése alatt nagyban készül az ünnepély impozáns s lelkes sikerülésére, mint értesülünk előző napon este 200—300 fáklyás menet fog felvonulni a község főbb utcáin, melyet megelőzőleg beszédek és szavallatok fognak a főtérre előadatni. Másnap 15-én pedig disz műkedvelői eladás fogja megnyitni a nagy nap dicsőítését az Ur és a jobbágy című 48-as tárgyú szindarabbal — a melyet reggelig tartó táncz fog követni. Sikerhez előzőleg gratulálunk, mert az érdeklődés nagy és lelkes az ünnepély iránt!

Táncmulatság. Jól sikerült táncmulatság volt. hó 14-én Jászszentandrason a szegény iskolás gyermekek felruházására, a melyen vidékről is szép számmal voltak jelen. E mulatságon

Bödör Kálmán zenekara igazán elismerésre méltóan működött.

Mindenki tudja, hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépa nagy a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelek és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és arai igen olcsók.

Felelős szerkesztő, kiadó és laptulajdonos **Galamb Zoltán.**

Főmunkatárs: **Pethes Tibor.**

Nyilttér.*

Tekintetes szerkesztőség!

Folyó hó 7-én megjelent becses lapjában „Köszönet” című közleményére csak annyi megjegyzésem van, hogy azon egyént, ki felőlem azt a valóban hirt terjesztette a városban, hogy felvagyok állásomtól függesztve, én és hiszem, hogy a társadalom is egy piszkos, hitvány, alávaló, pimasz, szemtelen, gazembernek nyilvánítom. Én beteg vagyok és ez idő tartamára helyettes főnök van. Élég ostoba számár ember a híresztelő, hogy nem tudja megkülömböztetni a felfüggesztést a betegségtől. És ha az illetőt fel tudom fedezni, úgy meg fogom tanítani a tapasztalat, hogy nem lesz kedve a jövőben rágalmozó híreket terjesztetni, tisztességes emberekről.

Tisztelettel
Ernst Frigyes
állomási főnök

*E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

87 szám.
1903 vhtó.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti keresk. és váltó törvényszék 1903 3506/P. számú végzése következtében **Dr. Fischer Mór** bpesti ügyvéd által képviselt **Entremont és Társa** cég javára **Schvarcz Sándor** ellen 180 K. 31 f. s jár. erejéig 1903 évi január hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1:50 K. 20 f.-re becsült következő ingóságok, u. m.: áruk, üzleti berendezés és butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járásbíróóság 1903-ik évi V. 22/2 számú végzése folytán 180 kor. 31 fill. tőkekövetelés ennek 1902 évi november hó 30 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 76 K. 44 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Schvarcz Sándor üzletében és lakásán **Jászapáti** leendő eszközzésére **1903 évi február hó 27-ik napjának délután 2 óra** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatják, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Jászapáti 1903 évi febr. hó 13 n.

Szvitek Ferencz
kir. bír. végrehajtó.

607 sz.
t. k. 1903

Hirdetés.

Tizsásúly községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI t-czikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-czikk 15. és 17. §-ai alapján — ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-czikk 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-czikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-czikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-czikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, akik valamely teherrel átvitelének az 1886. XXIX. t.-czikk 22. §-a, illetve az 1889. XXXVIII. t.-czikk 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1903 évi szeptember hó 15 napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-czikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1903 évi szeptember hó 15 napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármily irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-czikk 16. §-a alapján törlesztés bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1903 évi szeptember hó 15 napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulása után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyúttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag henyujtanak, az eredeteket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A jászapáti kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság 1903 február hó 11.

Fekete
kir. albiró.

